

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Ing. Mgr. Hanou Chaloupkovou v právní věci žalobkyně: **Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s.**, IČ 60192852, se sídlem Bělehradská 128, Praha 2, proti žalované: M ██████ Č ██████, nar. ██████ bytem ██████ zastoupené Mgr. Stanislavem Sochořem, advokátem se sídlem v Olomouci, Pavelčákova 14, o **96.745,36,- Kč s přísl.**,

t a k t o

- I. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni částku ve výši 96.745,36 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení 7,5% ročně od 29.6.2012 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 4.840,- Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám žalobkyně.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podanou dne 29.6.2012 domáhala po žalované uhrazení částky 96.745,36 Kč z titulu smluvní pokuty. Svůj nárok odůvodnila žalobkyně tím, že dne 1. 7. 2010 uzavřela žalobkyně se žalovanou mandátní smlouvu, ve které mimo jiné sjednala, že v případě soudního sporu z tohoto vztahu bude místně příslušným Obvodní soud pro Prahu 2. Žalobkyně zjistila, že žalovaná ve dnech 19. 2. a 27. 2. 2011 na svém pracovišti vytiskla informace o klientech žalobkyně z aplikace ██████. V uvedené v aplikaci je možno zjistit, kdo, kdy a jaké informace z této aplikace tiskl. Žalobkyně zjistila, že žalovaná dne 19. 2. 2011 z uvedené aplikace vytiskla informace o 3.044 smlouvách žalobkyně tj. informace o 781 klientech žalobkyně. Dne 27. 2. 2011 vytiskla žalovaná informace o 3.112 smlouvách žalobkyně tj. informace o 1.371 klientech žalobkyně. Shora uvedeným postupem žalovaná

hrubým způsobem porušila ustanovení uvedené v mandátní smlouvě ze dne 1. 7. 2010. Zejména pak byl jednáním žalované porušen čl. IV odst. 3 mandátní smlouvy. Žalovaná nevytvářela a nedodržovala opatření na zajištění bezpečnosti a ochrany dat a jiných informací, které jsou stanoveny obecně závaznými právními předpisy a citovanou mandátní smlouvou. Tím, že žalovaná vytiskla informace o klientech žalobkyně, porušila zásady bezpečnosti a ochrany dat a vytvořila možnost zneužití dat klientů třetími osobami. Žalobkyně žalované za uvedené porušení ze dne 19. 2. 2011 uložil a smluvní pokutu ve výši 20.000,- Kč a za porušení ze dne 27. 2. 2011 smluvní pokutu ve výši 20.000,- Kč.

Podle čl. IV odst. 3 uvedené mandátní smlouvy měla žalovaná za povinnost chránit veškerá data žalobkyně, se kterými přišla do styku, a to před ztrátou neoprávněným přístupem nepovolaných osob úmyslnými nebo náhodnými změnami destruktí nebo únikem. Protože část bezdůvodně vytištěných z informací o klientech ze dne 19. 2. 2011, respektive ze dne 27. 2. 2011 žalovaná k datu 25. 3. 2011 nevrátila předepsala žalobkyně žalované smluvní pokutu ve výši 20.000,- Kč (za jednání ze dne 19. 2. 2011) a ve výši 20.000,- Kč (za jednání ze dne 27. 2. 2011).

Podle čl. IV odst. 5 uvedené mandátní smlouvy, podle které byla žalovaná oprávněna při zpracování osobních údajů postupovat podle pokynů žalobkyně, zpracovávat osobní údaje pouze v rozsahu uvedeném návrhy na uzavření smluvních vztahů a dalšími tiskopisy používanými žalobkyní nebo pro hlášení událostí, které jsou žalobkyní obsahově závazně schválené autorizované a distribuované a dále v rozsahu, ve kterém jen na základě pokynů žalobkyně oprávněna osobní údaje zpracovávat pro účel vnitřního marketingu žalobkyně a pro oslovení klientů jménem žalobkyně s nabídkou obchodu a služeb podle § 5 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, v platném znění. Nad uvedený rámec nebyla žalovaná oprávněna provádět jakékoliv poskytování, zpřístupňování nebo používání těchto údajů. Protože žalovaná porušila uvedený rámec smluvního ujednání v mandátní smlouvě, byla žalované za porušení dne 19. 2. 2011 předepsána smluvní pokuta ve výši 20.000,- Kč a za porušení ze dne 27. 2. 2011 smluvní pokuta ve výši 20.000,- Kč.

Celkem tedy byla žalobkyní dne 25. 3. 2011 předepsána žalované smluvní pokuta ve výši 120.000,- Kč a žalovaná byla upozorněna na možnost jednostranného započtení smluvní pokuty proti nároku žalované na provizi. Žalovaná svým dopisem ze dne 15. 3. 2011 oznámila žalobkyni, že s účinností k datu 31. 3. 2011 odstupuje od mandátní smlouvy. Dále žalovaná svým dopisem ze dne 3. 5. 2011 odmítla nárok žalobkyně na smluvní pokutu a naopak žádala o vyúčtování své provize za měsíce únor až březen 2011. Dne 16. 5. 2011 oznámila žalobkyně žalované, že na svém požadavku na zaplacení smluvní pokuty nadále trvá a současně oznámila žalované, že provedla podle čl. VII odst. 3 uvedené mandátní smlouvy částečné započtení smluvní pokuty vůči provizi žalované za měsíce únor, březen a duben 2011. Aktuální výše smluvní pokuty činí částku 96.745,36 Kč a žalovaná byla o zaplacení naposledy upomenuta dopisem žalobkyně ze dne 8. 6. 2012. Žalovaná však do dne ústního jednání svůj dluh ze smluvní pokuty neuhradila.

Žalovaná předně namítla, že právní vztah založený mezi účastníky smlouvou ze dne 1. 7. 2010 je sice označen jako mandátní smlouva, uzavřená dle ust. § 566 a násl. obchodního zákoníku, ale ve skutečnosti se evidentně jedná o pracovněprávní vztah. Tato skutečnost je zjevná jak ze samotného obsahu smlouvy, tak i ze způsobu jejího skutečného plnění a okolností souvisejících s jejím uzavřením.

Jak vyplývá z obsahu smlouvy, nejedná se o rovnoprávný vztah dvou nezávislých podnikatelů, ale o jednoznačný výkon závislé činnosti. K tomu žalovaná poukazuje zejména na

- Čl. III odst. 1, podle kterého je žalovaná vázána popisem její pozice v organizační struktuře, rozhodnutími, zásadami, vnitřními předpisy a instrukcemi žalobce; což vše navíc žalobce může měnit bez souhlasu žalované.
- Čl. III. odst. 4, kde je sjednán zákaz konkurence po dobu trvání smlouvy.
- Čl. III. odst. 6, podle kterého je žalovaná povinna vykonávat činnost osobně, bez možnosti nechat se zastoupit jinými osobami.
- Čl. III odst. 10, kde se žalovaná zavazuje na výzvu žalobce spolupůsobit v konkrétních případech při realizaci obchodů.
- Čl. III. odst. 12, kde se žalovaná zavazuje dosahovat stanovených výsledků obratu, které žalobce určí.
- Čl. III. odst. 16, podle kterého žalobce zapůjčil žalované k plnění jejích úkolů movité věci.
- Čl. IV. odst. 4, podle kterého je žalovaná povinna používat schválené programové prostředky a jiné technické vybavení zapůjčené žalobcem.
- Čl. V odst. 6 týkající se kontroly žalované žalobcem.
- Čl. V odst. 7, podle kterého je žalobce oprávněn měnit pozici žalované v organizační struktuře žalobce, a to i proti vůli žalované.
- Čl. VI odst. 1, podle kterého je žalobce oprávněn jednostranně měnit výši provize žalované.

Znění zápisu žalobce ze dne 10.3.2011, kde žalobce sám uvádí, že žalovaná pro něho vykonávala činnost oblastní ředitelky v Přerově.

Ze všech výše uvedených skutečností je tedy dle žalované zjevné, že uzavřená smlouva je ve skutečnosti zastřenou pracovní smlouvou.

V rámci pracovněprávních vztahů pak není jednak možné uzavírat prorogační doložky, jak již žalovaná namítla v rámci svého odporu, a rovněž (viz ust. § 13 odst. 2 písm. g Zákoníku práce) nesmí zaměstnavatel (žalobce) požadovat ani sjednat zajištění závazků zaměstnance – ujednání o smluvních pokutách jsou tedy neplatná pro rozpor se zákonem, čehož se žalovaná výslovně dovolává.

Žalovaná dále rozporuje, že by se dopustila jednání, jak je tvrzeno v žalobě.

Žalovaná předně nesouhlasí s tvrzením žalobce o rozsahu vytištěných údajů, jak je prezentuje v žalobě. K tomu pak považuje za nutné zdůraznit, že jakékoli údaje, které si kdy vytiskla, sloužily pouze pro řádné plnění jejích úkolů vyplývajících z uzavřené (platné a účinné) smlouvy; jejich pouhým tiskem tedy nemohlo dojít k zapříčinění možnosti zneužití dat třetími osobami či ke zpracování osobních údajů nad rámec stanovený smlouvou. Tisk uvedených materiálů je navíc v rámci žalobce běžný a prováděla ho většina pracovníků žalobce, ať již pro pracovní, technické, marketingové či obdobné účely, aniž by to bylo ze strany žalobce jakkoli zpochybňováno.

Žalobkyně rovněž poznamenává, že od žalobce nikdy neobdržela žádnou výpověď, proto ani nemohlo dojít k (respektive nešlo předvídat) ukončení smlouvy ke dni 28.2.2011.

Žalovaná tedy namítá, že žalobcem samotná tvrzená skutečnost, tj. vytištění údajů o klientech žalobce za trvání smlouvy, není a nemůže být porušením smlouvy, a proto nemůže být důvodem pro uplatnění sankcí z titulu protiprávního jednání.

Žalovaná dále namítá neplatnost ujednání čl. VII. odst. 1 smlouvy o smluvních pokutách. Uvedené jednání je zcela neurčité a není z něj zřejmé, porušení jaké konkrétní povinnosti je zajišťováno smluvní pokutou; obecné zajištění všech smluvních povinností, a dokonce současně i povinností ve smlouvě neuvedených, je zcela nepřipustné (viz. i konstantní judikatura).

Uvedené ujednání je navíc jednoznačně v rozporu s dobrými mravy, neboť smluvní pokutou ve stejné výši stíhá jakékoli tvrzené porušení jakékoli smluvní povinnosti, bez ohledu na její závažnost (tedy ať se jedná o povinnost naprosto banální a zanedbatelnou, anebo naopak zcela zásadní).

Žalovaná dále namítá, že uvedené ujednání neumožňuje sankcionovat jedno protiprávní jednání více smluvními pokutami – takový požadavek, jak je prezentován v žalobě, je zcela absurdní, neboť je jím nerespektováno jedno ze základních pravidel týkajících se smluvních pokut, podle kterého jedno porušení může být zajištěno pouze jednou smluvní pokutou. Opačný požadavek žalobce je rovněž podpůrným argumentem pro správnost tvrzení žalované o neurčitosti, a tedy i neplatnosti, předmětného smluvního ujednání o smluvních pokutách.

Ze všech výše uvedených důvodů tedy považuje žalovaná podanou žalobu za zcela nedůvodnou.

Z pracovní smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou dne 30.11.2007, z potvrzení o zaměstnání (zápočtový list vystavený Modrou pyramidou na jméno paní M. Č.), z výpovědi z pracovního poměru dané Modrou pyramidou žalované dne 20.4.2010, kdy tato výpověď byla doručena žalované 22.4.2010, z nabídky volné pracovní pozice ze dne 20.4.2010, z rozhodnutí o organizačních změnách v Modré pyramidě ze dne 7.4.2010, má soud za prokázané, že původně byla žalovaná v pracovněprávním vztahu s žalobkyní a pracovní poměr skončil výpovědí z důvodů organizačních změn dne 30.6.2010.

Z mandátní smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou s platností od 1.7.2010, kterou žalovaná podepsala dne 15.6.2010, z výpisu ze Živnostenského rejstříku ARES ze dne 12.5.2014 na paní M. Č. z výpisu ze dne 12.5.2014 z ARES na jméno fyzické osoby M. Č. IČ. a z podnájemní smlouvy uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou (smlouva ze dne 16.9.2010 a druhá smlouva ze dne 7.7.2010 – tu podepsala žalovaná dne 15.7.2010) má soud za prokázané, že poté co skončil pracovní poměr žalované u žalobkyně, uzavřely spolu žalobkyně a žalovaná jako právnická a podnikající fyzická osoba mandátní smlouvu v režimu § 566 a násl. obchodního zákoníku, kdy se v souladu s ustanoveními obchodního zákoníku strany dohodly i na výši případné smluvní pokuty za porušení ujednání stanovených mandátní smlouvou.

Ze zdokumentování sestavy klientů ze dne 19.2.2011, dále ze dne 27.2.2011, ze zápisu z jednání konaného v centrále Modré pyramidy stavební spořitelny a.s., (účastníci žalovaná M. Č., za Modrou pyramidu D. D., K. F., Dr. K. Z. V. ze dne 10.3.2011, z předpisu smluvní pokuty pro porušení povinností stanovených v Mandátní smlouvě ze dne 1.7.2010 (datovaný dnem 25.3.2011 s kopií doručky, kdy zásilka byla uložena dne 11.4.2011 a následně dodána žalované dne 13.4.2011), z reakce žalované ze dne 3.5.2011, následné reakce – přípisu Modré pyramidy ze dne 16.5.2011 (zásilka byla doručena žalované dne 25.5.2011 jak je patrné z přiložené kopie doručky), z odstoupení od mandátní smlouvy podané žalovanou (s tím, že odstupuje od mandátní smlouvy platné od 1.7.2010 včetně všech dodatků s účinností k datu 31.3.2011, datováno dnem 15.3.2011), z rozpisu zůstatku na účtu č. 341004 paní M. Č. ke dni 10.4.2011 u Modré pyramidy stavební spořitelny a.s. (razítko ze dne 20.4.2012), z výzvy k zaplacení smluvní pokuty ze dne 8.6.2012 (adresované žalobkyní žalované, z kopie dodejky je patrné, že zásilka byla doručena žalované dne 14.6.2012), z výpisu z obchodního rejstříku na žalobkyni vyhotoveného dne 22.8.2011 a z interního sdělení ze dne 15.5.2015 (kde jsou uvedeny počty klientů vytištěných žalovanou a následně vrácených žalobkyni) má soud za prokázaná žalobní tvrzení žalobkyně, tak jak jsou uvedena v počátku odůvodnění tohoto rozsudku.

Dle ust. § 261 odst. 1 obchodního zákoníku platného do 31.12.2013 závazková část obchodního zákoníku, ve které je mimo jiné i upravena mandátní smlouva, upravuje

závazkové vztahy mezi podnikateli, jestliže při jejich vzniku je zřejmé s přihlédnutím ke všem okolnostem, že se týkají jejich podnikatelské činnosti..

Dle ust. § 302 obchodního zákoníku platného do 31.12.2013 se odstoupení od smlouvy nedotýká nároku na zaplacení smluvní pokuty.

Dle ust. § 566 obchodního zákoníku platného do 31.12.2013 odst. 1 se mandátní smlouvou zavazuje mandatář, že pro mandanta na jeho účet zařídí za úplatu určitou obchodní záležitost uskutečněním právních úkonů jménem mandanta nebo uskutečněním jiné činnosti, a mandant se zavazuje zaplatit mu za to úplatu.

Dle ust. § 574 obchodního zákoníku platného do 31.12.2013

odst. 1 - Mandant může smlouvu kdykoli částečně nebo v celém rozsahu vypovědět.

odst. 2 - Nestanoví-li výpověď pozdější účinnost, nabývá účinnosti dnem, kdy se o ní mandatář dověděl nebo mohl dovědět.

odst. 3 - Od účinnosti výpovědi je mandatář povinen nepokračovat v činnosti, na kterou se výpověď vztahuje. Je však povinen mandanta upozornit na opatření potřebná k tomu, aby se zabránilo vzniku škody bezprostředně hrozící mandantovi nedokončením činnosti související se zařizováním záležitosti.

odst. 4 - Za činnost řádně uskutečněnou do účinnosti výpovědi má mandatář nárok na úhradu nákladů vynaložených podle § 572 a na přiměřenou část úplaty.

Soud dospěl k závěru, že žaloba je podána po právu, neboť žalobkyně uzavřela s žalovanou mandátní smlouvu, kterou žalovaná porušila a žalobkyni tak vznikl nárok na sjednanou smluvní pokutu. Na pokutu si pak žalobkyně započítala provize žalované v souladu s příslušnými ustanoveními mandátní smlouvy a žalovanou o zaplacení zbývající částky upomenula dopisem. Celý smluvní vztah byl uzavřen v režimu § 261 odst. 1 obchodního zákoníku a v žádném případě se nejedná o pracovněprávní vztah, neboť o takový ani neměla žalovaná zájem, což je prokázáno mimo jiné tím, že odmítla (ještě před skončením pracovního poměru) jinou pracovní pozici, kterou jí žalobkyně nabídla. Podrobněji viz. výše.

S ohledem na výše rozvedené dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána zcela důvodně. Proto bylo žalobě zcela vyhověno, a to jak ohledně jistiny, tak příslušenství (úroku z prodlení), požadovaného důvodně a v zákonné výši.

Soud neshledal důvody pro postup dle § 301 obchodního zákoníku, neboť žalovaná nevyužila možnosti dohodnout se s žalobkyní na mírnější formě postihu a své porušení smluvních ujednání bagatelizovala, byť se jednalo o porušení závažné, týkající se ochrany osobních údajů klientů. Soud je toho názoru, že v dnešní době, kdy se mnohé subjekty snaží obchodovat s osobními údaji občanů, není moderační právo v případě takového porušení smluvních ujednání na místě.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř., podle něhož má žalobce, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Nákladům řízení v dané věci odpovídá částka uvedená ve výroku rozsudku spočívající v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 4.840,- Kč.

Lhůta k plnění byla ve výroku ve věci samé i ve výroku o nákladech řízení stanovena plnění ve splátkách neshledal soud důvod.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo na nařízení exekuce.

V Praze dne 15. května 2015

Ing. Mgr. Hana Chaloupková, v. r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Nikola Matesová